

Rabok legyünk vagy vétózzunk?

2022 november 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Üzent Magyarországnak a hálózat.

Az a hálózat, amely állítólag nem is létezik. Ehhez képest mindennap üzennek – szépen, összehangoltan, pontosan úgy, ahogyan egy nem létez? organizmustól elvárható. Ezúttal a Bloombergen keresztül tájékoztatták a magyarságot arról, hogy az Európai Bizottság valószín?leg nem hoz döntést a jöv? heti, november 22-ei ülésén a magyar kormány reformjavaslatairól, nem érnek rá velünk foglalkozni, így tovább csúszik a nekünk járó helyreállítási források kifizetése.

Magyarán folytatják a hülyítést, el?szobáztatnak minket. Továbbra sem juthatunk hozzá az uniós hitel nekünk járó részéhez, amelyet egyébként Magyarország kezességvállalásával (is) vettek föl. Olyan, hajuknál fogva el?rángatott feltételek teljesítését követeli Brüsszel, amelyekr?l a hitelfelvételkor természetesen még szó sem volt. E feltételek nagyjából a „nem tetszik a ködmönöd” színvonalán mozognak.

A neve elhallgatását kér? „uniós diplomata” értésünkre adta: kérdéses, hogy a pénzügyminiszterek december 6-i ülésén elfogadják-e a reformjainkat, akkor ugyanis egyéb, „hazánkhoz képest prioritást élvez? témákról kell dönteni”, mint például az Ukrajnának szánt pénzügyi támogatásról. Jó tudni. Mi uniós tagként nem vagyunk „prioritás”. A nem uniós Ukrajna viszont az. A nemzetiségeit üldöz?, az ellenzéki pártokat és híroldalakat betiltó, halállistákat vezet?, Bandera-kultuszt ápoló bábállam feneketlen zsákjába szórni a mi adóforintjainkat – az most a legsürget?bb. Tudniillik: ha Zelenszkijék nem kapják meg a pénzünket, akkor esetleg leülnének végre tárgyalni az oroszokkal, vége lehetne a háborúnak. Azt viszont a nem létez? hálózat nem szeretné.

A Bloomberg alig burkolt fenyegetésként megjegyzi: „Az uniós kormányoknak az év végéig jóvá kell hagyniuk Magyarország tervét, különben Budapest elveszíti a források hetven százalékát, ami mintegy 4,1 milliárd euró lehetséges veszteséget jelent.” Értjük, hogyne értenénk. Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére. Az állítólagos diplomatán keresztül a hálózat végül azt is megüzente: „A prioritás az, hogy jóváhagyják az Ukrajnának szánt forrásokat, és Magyarországot is rávegyék, hogy ehhez hozzájáruljon. Kijev nem engedhet meg magának késedelmet.” Már ha leszünk olyan hülyék, hogy hozzájárulunk.

Amúgy mi az, hogy „Kijev nem engedhet meg magának késedelmet”? Nekünk ehhez mi közünk van? Ukrajna nem uniós tagállam. Már tavasszal kapitulált volna, ha nem kapna amerikai és uniós milliárdokat. A mi adóforintjainkat pumpálják nekik a mi megkérdezésünk nélkül. Magyarország és a többi uniós tagállam vegyen föl hitelt nekik? Mi fizessük a számláikat, hogy ?k háborúzhassanak? És a kölcsönb?l természetesen semmit sem látunk majd viszont. Agyrém! Egyetlen fillért sem szabad nekik küldeni, és akkor talán leülnek tárgyalni. Addig viszont ugyanolyan nagy marad a mellény a p?re zongoristán, mint idáig.

Ami pedig a Brüsszel–Magyarország-viszonylatot illeti: ne legyen igazam, de azt hiszem, egy megveszekedett fillért sem kapunk. Húzzák az orrunk el?tt a mézesmadzagot, hitegetnek, és hiába teljesítjük az egyre újabb követeléseiket, a végén majd közlik, rémesek az itteni állapotok, coki jár nekünk, nem helyreállítási pénz. A pénzünket talán már el is küldték Ukrajnának, hiszen az egy mintademokrácia, egy igazi jogállam, legalábbis Guy Verhofstadt szerint.

Ideje észrevennünk: a hálózat s vele Brüsszel gyarmatként kezel minket. A civilizáció egyedüli letéteményeseinek képzelik magukat. Minket meg idomítandó majomnak, akit móresre kell tanítani, újra és újra ki kell fosztani, s a kifosztásunkat úgy beállítani, mintha ?k tartanának el minket. Röhej. Ha tapsra nem ugrálunk, nem adják oda a banánunkat, amit el?z?leg ?k loptak el t?lünk.

A hálózat államai évszázadok óta gyarmatosítók, s mindazt a frusztrációt, amit gyarmatbirodalmaik szétesése okozott, és mindazt az elmebajt, ami a mérhetetlen jólétükb?l sarjadt, most rajtunk verik le. Nem, sosem vesznek vissza a zsarolásból, a lelki terrorból, akárhány feltételüket teljesítjük. Két lehet?ségünk maradt. Vagy teljesen behódolunk, és a gyurcsányi hagyományok szerint hagyjuk csúcsra járatni a nemzetközi cégek (kifele irányuló) pénzszivattyúit, vagy az utolsó szuverenitásmorzsáinkat védve vétózunk, vétózunk és vétózunk. (Amíg el nem törlik.)

Pilhál Tamás

Borítókép: Guy Verhofstadt (Fotó: MTI/EPA/Patrick Seeger)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló